

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1896

Vragen van de leden **Spekman** (PvdA), **Rik Janssen** (SP), **Schouw** (D66), **Dibi** (GroenLinks) en **Voordewind** (ChristenUnie) aan de minister voor Immigratie en Asiel over *het aantal lang verblijvende, verwesterde Afghaanse meisjes in Nederland, vergelijkbaar met Sahar Hbrahimgel* (ingezonden 2 februari 2011).

Antwoord van minister **Leers** (Immigratie en Asiel) (ontvangen 22 maart 2011)
Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2010–2011, nr. 1553.

Vraag 1

Kunt u, naar aanleiding van uw brief aan de Tweede Kamer van donderdag 27 januari 2011 over het Afghaanse meisje Sahar Hbrahimgel, aangeven hoeveel Afghaanse vrouwen en meisjes er de afgelopen tien jaar zijn uitgezet naar Afghanistan?¹

Antwoord 1

Sinds 2000 tot en met 2010 zijn er circa 200 Afghaanse vrouwen en meisjes onder toezicht vertrokken naar Afghanistan, van wie het overgrote deel in de periode voor 2007. Voor zover valt na te gaan, zijn zij allen via IOM vertrokken.

Vraag 2

Hoeveel Afghaanse vrouwen en meisjes verblijven er zonder verblijfstitel in Nederland?

Antwoord 2

Deze vraag ziet (deels) op verblijf van personen in de illegaliteit. Zoals uw Kamer bekend is, kunnen geen betrouwbare kwantitatieve gegevens worden gegeven over personen die in de illegaliteit buiten het zicht van de overheid verblijven. De IND is verantwoordelijk voor de behandeling van toelatingsvragen en beschikt over informatie betreffende de aantallen vreemdelingen die zijn toegelaten of afgewezen en de aantallen van vreemdelingen die een verblijfsprocedure hebben lopen die al dan niet in Nederland mag worden afgewacht. In het landgebonden asielbeleid Afghanistan is de (zorgwekkende) situatie van vrouwen en meisjes in Afghanistan verwerkt. Hierdoor wordt aan

¹ Kamerstuk 19 637, nr. 1392, Zie ook: <http://www.rijksoverheid.nl/nieuws/2011/01/27/leers-hoger-beroep-zaak-sahar-omwille-van-zorgvuldigheid.html>

een belangrijk deel van de vrouwelijke Afghaanse asielzoekers een asielvergunning verleend.

In het systeem van de IND (INDIS) staan op dit moment circa 830 Afghaanse meisjes en 2600 meerderjarige vrouwen geregistreerd omdat ze een toelatingsprocedure voeren of ooit hebben gevoerd in Nederland die niet tot vergunningverlening heeft geleid. Van hen mogen 110 meisjes en 360 vrouwen een lopende procedure afwachten. De overige 720 meisjes en 2240 vrouwen hebben de vermelding in INDIS dat zij geen rechtmatig verblijf (meer) hebben in Nederland, in de zin van artikel 8 Vreemdelingenwet. Dit betekent dat zij niet meer in Nederland mogen verblijven.

Ik acht het niet onaannemelijk dat meisjes en vrouwen die geen rechtmatig verblijf in Nederland hebben en samen met gezinsleden een verblijfsvergunning hebben aangevraagd, de verblijfsprocedure van hun overige gezinsleden (illegaal) in Nederland afwachten. Op basis van een dergelijke aanname heb ik eerder de inschatting gemaakt dat er ongeveer 400 meisjes zijn die in vergelijkbare omstandigheden als Sahar Hbrahimgel in Nederland verblijven. Er moet voorts nog rekening mee worden gehouden dat de cijfers hoger kunnen liggen. Gezinnen kunnen zich hebben uitgebreid, nadat een asielaanvraag was afgewezen, met in Nederland geboren of met later nagereisde meisjes. Als voor hen niet alsnog een aanvraag is ingediend, zijn zij niet in de registratie van de IND opgenomen.

Vraag 3

Hoeveel van hen verblijven reeds meer dan tien jaar in Nederland?

Antwoord 3

Zoals aangegeven in mijn antwoord op vraag 2, kunnen geen betrouwbare kwantitatieve gegevens worden gegeven over personen die in de illegaliteit buiten het zicht van de overheid verblijven. Het genoemde aantal van ongeveer 400 meisjes is niet afkomstig uit de registratiesystemen, maar is een inschatting gebaseerd op aannames. Het nader specificeren van deze groep zou een aanname op een aanname vragen en daarmee geen voldoende betrouwbare uitkomst meer (kunnen) opleveren.

Voor de volledigheid merk ik op dat uit het beleid noch uit de jurisprudentie voortvloeit dat een verblijfstermijn van 10 jaar, zoals in de vraagstelling is genoemd, een relevant onderscheidend criterium is.

Vraag 4

Hoe beoordeelt u de zaak van het meisje Sahar in het licht van de Eligibility Guidelines van UNHCR van 17 december 2010?

Antwoord 4

De asielaanvragen van de de familie Hbrahimgel, waar het meisje Sahar deel van uit maakt, zijn getoetst aan het geldende beleid voor Afghaanse asielzoekers. Dit beleid is gestoeld op de algemene ambtsberichten over Afghanistan, opgesteld door de minister van Buitenlandse Zaken. Zoals ik in mijn brief van 27 januari jl.² heb meegedeeld heb ik inmiddels, vanuit een oogpunt van zorgvuldigheid, de minister van Buitenlandse Zaken gevraagd om, in aanvulling op alle vragen die ik al had gesteld over de situatie in Afghanistan, ook specifiek te rapporteren over de situatie van schoolgaande meisjes in Afghanistan. Dit omdat de informatie die hierover nu beschikbaar is, niet eenduidig is en de minister van Buitenlandse Zaken al bezig was met een update van het ambtsbericht inzake Afghanistan. Ik verbind hieraan overigens, evenals aan de Guidelines van de UNHCR van december 2010, nadrukkelijk op dit moment geen (beleids)consequenties voor lopende zaken.

Vraag 5

Wat zijn naar uw oordeel de gevolgen van het feit dat dit meisje herhaaldelijk in het nieuws is geweest voor haar kansen op verblijf? Wilt u daarbij betrekken dat u de zaak van Sahar zelf in de media hebt opgevoerd?

² kamerstukken II, 2010/11, 19 637, nr. 1 392

Antwoord 5

Allereerst wil ik benadrukken dat ik alleen in reactie op vragen van diverse media mij genoodzaakt zag te reageren over het verloop van de procedure in deze individuele zaak. Ik heb derhalve niet het initiatief genomen om deze zaak in de media te brengen.

Zoals aan u meegedeeld in mijn brief 27 januari jl., zie ik momenteel geen feiten en omstandigheden die maken dat deze zaak nu zo uitzonderlijk is dat ik gebruik moet maken van mijn discretionaire bevoegdheid. Dat de zaak veel aandacht in de media heeft gekregen, maakt de weging van deze feiten en omstandigheden niet anders.